

tage vi selv. Her i Danmark kan det hænde, at en Bank standser sine Betalinger, men naar noget saadant kommer, er Landet i Stand til at begrænse Virkningerne deraf og holde dem indenfor Landets egne Grænser. De Tab, der maatte blive, tage vi selv. Dem tage vore store Banker, og dem tager Staten. Det er blevet sagt gennem denne Foranstaltning med en saadan Tydelighed og paa en saa omfattende Maade, at det er blevet forstaaet overalt, saa Trygheden overfor Danmark er vendt tilbage i Udlandet og forhaabentlig ogsaa indenfor Landets Grænser.

Det var en stor og vanskelig Opgave, der forelaa. Jeg skal ikke udtømme mig i mange Ord for at karakterisere den højtærede Finansministers Opræden under denne Krise. Jeg skal kun sige, at Vanskelighederne vare overmaade store, Opgaven meget betydelig, og at den højtærede Finansminister fuldt ud viste sig den voksne. Imidlertid siger jeg sikkert ikke noget nyt for den højtærede Finansminister, naar jeg udtaler, at den Form, hvorunder man skred ind, naturligvis som ethvert saadant betydningsfuldt og omfattende Skridt rummer sine Farer. Jeg indrømmer, at det vel var nødvendigt at vælge den her benyttede Form. Man kunde ogsaa have tænkt sig andre Former, men denne var vel den, der nærmest frembød sig og var lettest realisabel, at Staten gik ind halvt om halvt med de 5 Banker. Imidlertid er det klart, at dette rummer visse Farer. Man maa ikke glemme, at her ikke alene var Tale om at begrænse en Kalamitet, men Sagen har en anden Side. Det er Konkurrent, der staar overfor Konkurrent. Jeg betvivler paa ingen Maade, at de store Bankers Ledelser i det store og hele have været beherskede af Stillingens Alvor, og at hvad de have gjort, have de gjort i Almenvellets Interesse. Men Mennesker ere Mennesker, og nogen Fare kan der være i at give, som jeg siger, Konkurrenter i Konkurrenters Haand. Overfor denne Fare ser jeg imidlertid en betydelig Garanti deri, at Staten gaar ind med Halvdelen, at Staten, der staar hævet over alle disse Hensyn, sikkert vil vide at hævde Almenhensynet overfor de private Hensyn, som kunne gøre sig gældende i alle mulige Forhold. Jeg siger

det ikke til Forklejnelse af nogen, men erfaringsmæssigt er det saa, og det er da at haabe, at Staten, der staar hævet over alle disse Hensyn, vil vide at gøre Almenhensynet strengt gældende, saa at, hvis der skulde ske noget Tilløb til at benytte Foranstaltningen i privat Interesse, dette maa blive hemmet. Jeg har den fuldeste Tillid til, at det vil ske i Kraft af den faktiske Magt, Staten sidder inde med ved sine to Komitémedlemmer.

Jeg skal overhovedet slet ikke komme ind paa en Kritik af, hvad Bankkomitéen har foretaget sig. Det vilde være for tidligt. Det kan være, at adskillige af os synes, at man er gaaet noget haardt frem paa dette eller hint Punkt. Der er maa-ske ogsaa dem, der synes, at man er gaaet for lempeligt frem, den Mening kan man ogsaa høre udtalt. Men saavel de, der mene det første, som de, der mene det sidste, ere i lige Grad ude af Stand til at begrunde deres Mening, thi vi vide ikke noget om, hverken hvorledes Grundejerbankens Stilling er, eller hvorledes Detailhandlerbankens Stilling er. Man kan ikke sige, hvorvidt de Foranstaltninger, der ere truffene, ere for lempelige eller for strenge. Thi man kender ikke Forholdene tilstrækkeligt. Jeg tror, man kan slaa sig til Ro med, at Bankkomitéen sikkert føler sit Ansvar. Den virker under en aarvaagen Kritik. Saa mange Interesser kryd-ses her. Vi have allerede faaet et levende Indtryk baade ved Udtalelser i Pressen og ved Udtalelser fra anden Side af, at Kritikken vil sandelig ikke mangle. Jeg nærer imidlertid, som sagt, ingen Tvivl om, at den stærke Følelse af Ansvar, som maa gøre sig gældende hos denne Komité, ogsaa vil bevirke, at dens Opræden, naar en Gang alle Kortene ligge paa Bordet, vil kunne blive godkendt af den offentlige Mening. Det vil i alt Fald gaa haardt ud over de Mænd, i hvis Hænder der er lagt denne overordentlig store Magt, dette store Ansvar, hvis de ikke vise sig Opgaven voksne. Det vil i højeste Grad være i deres egen Interesse at anspænde sig til det yderste for at gøre Ret og Skel til alle Sider og handle saaledes, at deres Handeln er fuldt forsvarlig.

Jeg glæder mig over en Udtalelse af den højtærede Finansminister om ikke at